

◀ فرهنگی

انقلاب... انتخاب... و سالت

● علی‌الله‌اکبری
کارشناس ارشد تاریخ

اشاره

علی‌الله‌اکبری با این نگاه که ساده خواست یک ملت با خواست و اراده خداوند منطبق می‌گردد و یک انتخاب ملی انتخاب الهی می‌شود، انتخاب ایران را الهی، ملی و معجزه قرن می‌خواند. نویسنده با استناد به نگاه مقام معظم و هبری که انقلاب و امام خمینی را دو پدیده جدا بی‌تاپذیر برمی‌شمارد، با نقد کسانی که از انقلاب برای خود نزدیان ترقی ساخته‌اند، مخاطب را به پاسداری از این انتخاب الهی و عملی ساختن آرمان‌های امام راحل در ایران و جهان فرا می‌خواند.

دیگر، زمان با تمام مزایا و مفاسد خود، با انتخاب‌های اخیر نسبت ماهی ندارد، بدین گونه که اگر زمانه بد آمد، این انتخاب‌ها بد شوند و اگر موفق آمد، خوب جلوه کنند. نسبت زمان - به مفهوم بستری که در آن حرکت می‌کنیم و دائمًا حالات گوناگونی در آن به وجود می‌آید - با این انتخاب‌ها عرضی است، نه ماهی. رمز ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ پاسخی بود که مردم ایران از انتخاب خود گرفتند: انتخابی که خواست خدا هم بود، و این انتخاب پس از گذشت بیش از یک هزاره، بار دیگر روی داد. ماهیت انقلاب اسلامی حاصل انتخاب دو انتخاب بود: انتخاب ملی و انتخاب الهی. ملت ایران «هستن» خود را با این انتخاب در سایه هدایت رهبر کبیر خود بیان کرد و ۲۲ بهمن روز این فریاد بی‌صدا بود: «ما انتخاب می‌کنیم، پس هستیم».

گروه بدیخت، ملت پرسایقه، جامعه بافرهنگ، جامعه‌ای تاریخ و... همگی پیامدهای «انتخاب» است. اما گاه اتفاق می‌افتد که انتخاب، جنبه الهی به خود می‌گیرد و خدایی می‌شود؛ یعنی خواست فرد، گروه یا ملت با خواست خدا منطبق می‌گردد. نوبت این نوع حادثه‌ها - به ویژه انتخاب ملی - دیر دیر می‌رسد و گاه یک هزاره به طول می‌انجامد: اما وقتی روی می‌دهد، مبدأ می‌شود، جریان می‌سازد، پیرو و همراه می‌باشد. مکتب و روش می‌شود و می‌ماند. این انتخاب‌ها به دلیل منطبق شدن با خواستی مطلق، همیشه بزرگ هستند و بزرگ می‌مانند و با گذشت زمان کوچک نمی‌شوند و از ابیت آن‌ها کاسته نمی‌شود. به بیانی

«ما انتخاب می‌کنیم، پس هستیم»؛ این جمله عقبه‌ای از فلسفه و باورها دارد و بر گفته‌های بزرگان آینین اسلام استوار است. این «انتخاب» ممکن است فردی، گروهی و یا ملی باشد. اگر فردی باشد، کاملاً جنبه شخصی پیدا می‌کند و پیامدهای زشت و زیبای آن نیز متوجه یک فرد است. اگر گروهی باشد، پیامدهای آن دامنه بیشتری می‌یابد و شامل افرادی می‌شود که به بیت مشترکی گرد هم امده‌اند و به سوی هدفی در حرکت هستند. گاه انتخاب جنبه ملی و همگانی دارد؛ یعنی یک ملت انتخاب می‌کند که اقدامی بزرگ است و طین و موج آن از روی صفحات روزنامه‌ها گرفته تا من تاریخ نفوذ می‌کند و می‌ماند. پیامدهای این انتخاب‌ها در مسیر زمان به خود انتخاب‌گران برمی‌گردد. پیشمانی‌ها و موقفيت‌هایش از آن فرد، گروه یا ملت است. فرد خوش بخت،

از شناخت آن عاجز مانده است.^۶

امام با بهره‌گیری از اندیشه نو و ریشه‌دار الهی خود در صحنه سیاست بین‌المللی، نه تنها رئیس قدرتمند پهلوی را سرنگون و انقلاب اسلامی را هبیری کرد بلکه با ارائه تفکری جدید و فرهنگی کامل‌دانی و الهی و نفی آموزه‌های مکاتب مادی «مدنیت غرب» را نیز به چالش کشاند^۷ و «باعث شد که غرب بالانقلاب ایران و نام خمینی، بار دیگر اسلام را کشف کند».^۸ «امام خمینی همچون گلوله‌ای بود که از صدر اسلام شلیک شده بود و بر قلب قرن پیستم نشسته بود».^۹ «ایشان از گذشته در آمده بود و در حال زندگی می‌کرد؛ ولی بیانگر آینده بود».^{۱۰} «وی از جمله افرادی بود که خداوند سبحان، علمی نافع و عقلی جلوتر از زمان به وی اعطای کرده بود»^{۱۱} و «او فراتر از زمانی اندیشید و در بعد مکان نمی‌گنجید»^{۱۲} و سرانجام باید گفت که: «حقیقت انقلاب اسلامی و تفکر امام خمینی (ره) بسیار عمیق است و جهان غرب از درک عمیق آن عاجز مانده است».^{۱۳}

آینده انقلاب در داخل و خارج و رسالت اهالی انقلاب

حال ما هستیم و این انتخاب مکنی، ماییم با تمام خوبی‌ها و بدی‌ها و این انتخاب الهی. آنانی که حسن پیشمانی در وجودشان دویده، کسانی که با خطکش اقتصاد و منافع فردی، حزبی و جناحی زیر و زیر انقلاب را اندازه می‌گیرند، افرادی که خوان انقلاب را رنگین بافته‌اند و از نشستن بر سر آن غلت نمی‌کنند، کسانی که از نام مسؤول، سپرپست، مدیر، دبیر کل، نماینده وزیر و...، لقمه‌ای درشت گرفته‌اند، آنان که مهره‌های قدرت را روی شطرنج ذهنستان چپ و راست می‌کنند آنانی که حرفشان ساختن نزدیان ترقی بر دوش دیگران است و همه کسانی که به خودشان بیشتر از انقلاب احترام می‌گذارند، نسبت‌شان بالانقلاب عرضی است؛ اهل انقلاب نیستند، بلکه وحش انقلابند؛ نبودشان پر از منفعت است و بودشان پر از درد سر. بسیاری از اینان شاید در انتخاب ملی مردم ایران شرکت کردن، اما از آن جا که نسبت‌ماهی با انقلاب نداشتند، به اشتباه خود پی برند و به انتخاب تازه‌ای دست زدند: خودشان را انتخاب کردند؛ به همین دلیل انقلاب را برای خودشان می‌خواهند.

اما بیشتر مردم و مسؤولان از اهالی انقلابند. اکنون سال‌های پس از سورج ملکوتی پیر فرزانه، حضرت امام خمینی (ره)، به رغم همه توطئه‌های طراحی شده سردمداران جبهه کفر، چراغ بر فروع اندیشه و افکار متعالی امام کیرمان، بیش از پیش روشنگر راه مؤمنان و آزادی خواهان جهان

انقلاب اسلامی در ایران، دنیا شاهد یک معجزه بزرگ الهی بود، و این واقعی است که بارها امام راحل (ره) بر آن تأکیدی کرد: «یک تحول روحی در جامعه پیدا شد که من غیر از آن که بگویم یک معجزه بود، یک اراده الهی بود، نمی‌توانم اسم دیگری رویش بگذارم».^{۱۴}

«رابرت کالستون» دانشمند کانادایی در این باره می‌گوید: «از نظر من که یک غربی و غیر مسلمان هستم، این معجزه است که یک انقلاب مکتبی و الهی بتواند در جهان امروز این طور تحقق یافته و در جهت استقرار عدالت به پیش برود. این انقلاب بدون شک از جانب خداوند حمایت می‌شود...»^{۱۵}

و نکته ممین جاست، و غربی‌ها خوب دریافت‌هاند که اراده الهی بود و «اسلام، عامل هدایت کننده این انقلاب بوده و هیچ یک از ایسم‌های غربی سناسیونالیسم، کاپیتانیسم، کمونیسم و سوسیالیسم - در آن نقش نداشتند».^{۱۶}

آیا انقلاب اسلامی یک معجزه بود؟ با پیروزی انقلاب اسلامی ایران، پیام‌های الهی و معنوی امام خمینی (ره) در سراسر جهان طنین افکن شد. اما با تأسی به آموزه‌های اسلام ناب محمدی (ص) بسیاری از مناسبات اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جهان معاصر را عمیقاً متتحول ساخت و نظام‌های مادی و الحادی را به چالش کشاند. الگوی تازه‌ای به جهانیان ارائه کرد و میلیون‌ها

اندیشه امام و انقلاب، دو پدیده جدایی ناپذیر

انقلاب اسلامی ایران بر پایه آموزه‌های ناب اسلامی و افکار بلند و اندیشه معنالی حضرت امام تکوین یافته و همواره در عوامل پیدایش و طرح شعارهای محوری و تعیین اهداف و ارمناهای بلند و راه کارهای رسیدن به آن، با اندیشه‌های آن شخصیت ملکوتی پیوندی ناگیستنی داشته است. از این رو رهبر معظم انقلاب با اشاره به این مهم می‌فرماید: «انقلاب و امام خمینی (ره) دو پدیده انفسکاک ناپذیرند. تحلیل انقلاب اسلامی بدون شناخت رهبر بزرگ آن... ممکن نیست».^{۱۷}

تحلیلگران تحولات سیاسی جهان نیز بارها به این نکته اعتراف کرده‌اند: «نقش آیت الله امام خمینی (ره) در انقلاب عظیمی که در ایران رخ داد، بی‌اندازه مرکزی و مهم بود و تردیدی نیست که آیت الله، سنگ بنای اصلی انقلاب بوده است».^{۱۸}

امام (ره) در تعریف و تعیین اهداف انقلاب اسلامی، رهبری جریان مبارزه و تداوم انقلاب، مواجهه با قدرت‌های افرونده طلب و تاکتیک‌ها و روش‌های حفظ واستمرار دستاوردهای انقلاب اسلامی، دارای دکترین سیاسی و مدیریتی ویژه و منحصر به فردی بودند. دکترین سیاسی امام برپایه مبانی ثابت، استوار و خدشه‌ناپذیری چون اعتقد عمیق به خداوند و امدادهای غبی او، ایمان خلل ناپذیر به تعالیم اسلامی و وحی، توکل بر قدرت لایزال الهی، تکلیف‌مداری مطلق و مصالح کلی اسلام و توده مسلمانان قرار داشت: دکترینی که به اعتراف غربیان: «غرب

**دکترین سیاسی امام
برپایه مبانی ثابت، استوار
و خدشه‌ناپذیری چون
اعتقاد عمیق به خداوند و
امدادهای غبی او، ایمان
خلل ناپذیر به تعالیم اسلامی
و وحی، توکل بر قدرت
لایزال الهی، تکلیف‌مداری
مطلق و مصالح کلی اسلام و
توده مسلمانان قرار داشت.**

است.

سران کفر و صهیونیست بین‌الملل که انقلاب اسلامی ایران را خطری بسیار جدی برای ادامه حیات استعماری و فروختهای خویش می‌دانند، از سال‌های آغازین انقلاب مقابله جدی با افکار و اندیشه‌های امام، و طراحی نقشه‌های شوم علیه انقلاب اسلامی را در دستور کار دائمی خویش قرار داده و در این جهت، تنها «از سوی سازمان سیاه، دهان انتیتو و مؤسسه در آمریکا کار مطالعه درباره اسلام و تشیع را آغاز کردند».^{۱۴}

به مدد الهی، انتخاب شاسته حضرت آیت‌الله خامنه‌ای به رهبری انقلاب و تأکید بر این که «راه، راه امام خمینی است و در این راه با قاطعیت حرکت خواهیم کرد» بر آرزوی آنان که اقوال انقلاب را در رحلت امام خمینی (ره) می‌جستند، خط بطلاً کشید و بار دیگر جبهه استکبار در گرداد نومیدی و «وحشت ناشی از استمرار رهبری روح خدا» بر ام القرای جهان اسلام گرفتار آمد.^{۱۵}

رسالت ما تداوم رسالت تاریخی امام (ره) و پیگیری اهداف بلند و آرمانی او از انقلاب است. تاکیدها و تصريحات مکرر امام خمینی، نشان از این واقعیت مسلم است که ایشان ضمن تعریف و تفسیر ماهیت انقلاب اسلامی و ابعاد واقعی آن در چارچوبی جهانی با آگاهی کامل از فقر و مسکن معنوی پسر معاصر، فراهم آوردن مقدمات ظهور منجی موعود بشریت و تحول باطنی انسان در پنهان کره خاکی را مأموریت الهی و رسالت تاریخی انقلاب اسلامی می‌دانستند و نهایت تلاش خود را نیز برای نیل به آن هدف مقدس، مبدول داشتند. امام بزرگوار در تعریف و تبیین آرمانها و استراتژی بلند مدت انقلاب اسلامی می‌فرماید: «ما هم موظفیم که اسلام را در همه جای دنیا معرفی کنیم». «من امیدوارم که ما بتوانیم پرچم اسلام و پرچم جمهوری اسلامی را در همه جای دنیا برپا کنیم».^{۱۶} «ما انقلاب‌مان را به تمام جهان صادر می‌کنیم». «ما که می‌گوییم انقلاب باید صادر شود، یعنی اسلام باید در همه جا رشد پیدا کند، معنویتی که پیدا شده صادر شود. ما بنا نداریم در جایی دخالت نظامی کنیم».^{۱۷} در نگاه اشرافی امام (ره)، استراتژی

آنان که مهره‌های قدرت را روی شترنج ذهنشان چپ و راست می‌کنند، آنانی که حرفة‌شان ساختن نرdban ترقی بر دوش دیگران است و همه کسانی که به خودشان بیشتر از انقلاب احترام می‌گذارند، نسبت‌شان با انقلاب عرضی است؛ اهل انقلاب نیستند، بلکه وحش انقلاب‌بند؛ نبودشان پر از منفعت است و بودشان پر از دردسر.

- پی‌نوشت‌ها
۱. صحیفه نور، ۵۸ / ۲ / ۲۳.
 ۲. روزنامه کیهان، ۱۳۶۰ / ۱۰ / ۱۴.
 ۳. دکتر مشل جانسون (متخصص روابط بین‌الملل)، نشریه ژئوپلی‌تکنیک استراتژیک، ۲۱، ۱۹۶۸، به نقل از: جواد منصوری، جنگ فرهنگی علی‌جمهوری اسلامی، ص ۱۰۰.
 ۴. روزنامه رسالت، ویژه‌نامه سالگرد ارتحال امام، ۱۷، ۷۸ / ۳ / ۲۳.
 ۵. محمد بهری، خورشید بی‌غروب، ص ۲۲۰ و ۲۱ به نقل از روزنامه انگلیسی کاربین.
 ۶. پروفیسور محمد‌حسین هدی (خاورشناس مسلمان مقیم اتریش)، در مصاحبه با روزنامه کیهان، ۲۵ / ۱۱ / ۲۹.
 ۷. همان.
 ۸. امام و انقلاب در آیینه اندیشه جهان، سازمان بهزیستی مازندران، ص ۷۱ و ۷۲ به نقل از: روزنامه تایمز.
 ۹. محمد‌حسین هیکل، مدافع آیت‌الله، ص ۸.
 ۱۰. احمد هویر (معقول و متفکر سوئیسی)، فصلنامه حضور، ش ۲۹، پاییز ۷۹.
 ۱۱. شیخ محمد‌لطیف‌الله (مشتی اعظم الازهر مصر)، در مصاحبه با رادیو خبر، روزنامه رسالت، ۴ / ۱۱ / ۴.
 ۱۲. میخائل گوریاچف (ریس جمهوری وقت اتحاد جماهیر شوروی سابق)، در مصاحبه با واحد مرکزی خبر، روزنامه جمهوری اسلامی، ۷۸/۳/۱۵.
 ۱۳. روزنامه اطلاعات، ۱۰ / ۴ / ۸۸، به نقل از: ماسمویتی (روزنامه‌نگار معروف ایتالیایی)، روزنامه ایتالیایی ایل جورنو.
 ۱۴. روزنامه فرانسوی لومند، ۱۵، نوامبر ۱۹۸۴.
 ۱۵. روزنامه انگلیسی دیلی تلگراف (چاپ لندن)، ۲۰ / ۳ / ۶۸؛ دشمنان ایران این وحشت را دارند که روح آیت‌الله خمینی همچنان رهبری ایران را در دست داشته باشد. به نقل از: عصر امام خمینی، میراحمدرضا حاجتی، ص ۴۹.
 ۱۶. صحیفه نور، ج ۱۸، ص ۳ و ۱۰۲.
 ۱۷. همان، ج ۸، ص ۲۶۷.
 ۱۸. همان، ج ۱۱، ص ۲۶۶.
 ۱۹. همان، ج ۱۲، ص ۲۸۳ و ج ۱۷، ص ۳۹.
 ۲۰. همان، ج ۱۹، ص ۲۹۷.
 ۲۱. همان، ج ۱۳، ص ۲۱.
 ۲۲. همان، ج ۲۰، ص ۵۹.